24ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 6461 — 9 ԱՊՐԻԼ 1907 — ԵՐԿՈՒՇԱԲԹԻ 9 ԲԷՊ-ԻՒԼ-ԷՎՎԷԼ 1325 — 22 AVRIL 1907 — 24me année № 6461

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
"ԱՐԵՒԵԼՔ" ՕՐԱԹԵՐԹԻ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. ՊՈԼԻՍԻ ՀԱՄԱՐ 80 Գրս.
ԳԱՒԱՌԱՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 108 »
ՕՏԱՐ ԵՐԿՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ 85 Ֆրֆ.
ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԵԱՆ ԾԱԽՔԸ ՄԵՐ ՎՐԱՑ
20 հատ 1 գրուշոց փուլ
1 մճ.ի ճատուով կ'բնդունուի

10 ՓԱՐԱ

Արեւելք

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

اره ولك
دريه ره غلط : اره ولك غزته سي اداره خانه سي

DIRECTION
DU JOURNAL ARMÉNIEN
"ARÉVELK"
CONSTANTINOPLE - GALATA

10 PARAS

ՄԱՏԵՆԱԽՕՍԱԿԱՆ

ԳԱՒԱՌԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

«Տրամախօսութիւն գինեմոլութեան վթար»ին ինն առաւուածով.— Արբեցութեան Ֆիզիքական, Բարոյական եւ Տնտեսական չարիքները համառօտիւ բացատրուած.— Գրեց Պ. Գ. Փողարեան, Տնօրէն-Ուսուցիչ Քրիստինեան Աղջկանց վարժարանին յՇղկա.— Հասար Ա. Տպ. Մամուրեան Իզմիր, 1906. եր. փոքր ութածալ 198. Գին 5 դրուշ:

Այս փոքրիկ հատորը թէեւ տպագրուած է 1906ին, բայց դեռ նոր կը հրապարակուի, և ուշագրաւ է, լաւ եւս պէտք է ուշագրաւ ըլլայ իբր բնիկ նմոյշ գաւառական գրականութեան:

Մեր գաւառական գրականութիւնը, որչափ գիտենք, դեռեւ անդիր վիճակ մը ունի: Պատահական գաւառացի գրողներ չատ քիչ բան կը գրեն, և գրուածներն ալ թէ՛ նիւթի և թէ՛ ոճի կողմէն հապտատ չեն ընդհանրապէս, դուրկ են բնիկ լեզուի անմթերքնային յատկութիւններէն: Թլկատինցին, նկարէն գրիչ մը ունի, բայց Ախրերդի գաւառաբարբառէն չատ քիչ բան կ'ընդունուէ իր նկարագրութիւններուն մէջ: Բայերուն անկատարներն ու թէականները չատ կը գործածէ, և այս յատկութիւնը ոչին, եթէ հարատած մէկ ցոլացումն է Ախրերդցիի լեզուին, ուչագրաւ է ըստ ինքեան: Դեղամ՝ չափազանց կը խօսուէ իր նկարագրութիւններն ու պատմածները Մշոյ գաւառաբարբառով, և Մշեցիի լեզուն կը բռնազբօսուի, կ'արուեստականի, մինչ Մշեցիները գաւառաբարբառը չատ ընտիր, հարուստ և իրապէս գեղեցիկ գաւառաբարբառ մըն է: Զիթճեան՝ Վանէն՝ աւելի լաւ ըմբռնած կ'երեւի իր գաւառացի գրողի դերն ու դիրքը մեր արդի գրականութեան մէջ: Իր ընտրած և նկարագրած նիւթերը իսկապէս ժողովրդական են և Վանեցիներէն պատչաճօրէն կը գործածէ իր գրուածներուն հագցնելու համար հետաքրքրութեան պատմուճանը: Այս քանի մը գաւառացի գրողները կը միտատակենք, որովհետեւ առ հասարակ ասոնք են որ հիմա կ'երեւին մեր թերթերուն մէջ: Բան իս, գաւառական գրականութիւնը օգտակարապէս մշակելու համար երկու միջոց կայ. մին՝ գաւառի մը գաւառաբարբառը ըստ ինքեան, այսինքն իւրաքանչիւր գաւառաբարբառը մշակել գրականութեան համար, և միւսը՝ գաւառաբարբառները Պոլսի աշխարհաբարին (արդի արեւմտեան հայերէն լեզուին) վերաբերութեամբ: Առանց չնորհ մշակուած գրականութիւնը մեծ արժէք ունի լեզուաբանական, քանասիրական ու աղգագրական տեսակէտներով. իսկ երկրորդը յայտնապէս չատ աւելի գործնական է և կը ծառայէ Պոլսի աշխարհաբարը հարատացնելու, բուսային, հանքային, երկրագործական, արուեստագիտական եւայլն բառերու մթերքով, ինչպէս նաեւ ինչ ինչ ոճերով կամ հայերէն յատկաբանութիւններով, որոնք քիչ չեն գաւառաբարբառներու մէջ: Գաւառաբարբառներու այս երկրորդ և բոլորովին գործնական պաշտօնը կատարելու համար համառօտիւն և խղճամիտ աշխատութիւն մը պէտք է, որպէս զի կարելի ըլլայ գիտական ճշդութեամբ պատասխանել զանազան Պոլսի աշխարհաբարին, որ գրաւած է մամուլը, դպրոցներն ու վաճառատունները, վերջապէս եղած է տիրող լեզուն մեր ժողովուրդին մէջ: Ինչպէս որ կը հետեւի այս դիտողութիւններէն, չատ լուրջ, չատ իրական պատասխանատուութիւն մը կը ծանրանայ մեր գաւառացի գրողներուն վրայ, որոնց աչխատութեան արդիւնքը պէտք չէ որ ծառայէ հեղինակ ըսուելու մտմիջ փառասիրութիւնները յագեցնելուս այլ պէտք է որ հատատուն հետքեր թողու մամուլի մէջ, և գաւառաբարբառներու այն մարգրիտները, որոնք այսպէս կամ այնպէս կը պակսին Պոլսի աչխարհաբարին, պէտք է ընդունուելու, յետոյ արդի հայերէնի մէջ:

Ահա թէ ի՛նչ սկզբունքով կը հետապրքրուինք գաւառական գրականութեան փորձերուն և նմոյչներուն, որոնք այս ուսն ձեւի տակ չեն պակսիր գրական հրապարակի վրայ: Գաւառական գրականութեան փորձեր և նմոյչներ կ'ըսենք, որովհետեւ ամբողջական գործ մը միայն կրնայ իրաւամբ գաւառական գրականութիւն ըսուիլ. գրականութիւն մը, ուր կը տեսնես, զոր օրինակ, ժողովուրդի մը մտաւոր, բարոյական, տնտեսական կեանքին բոլոր կողմերը հարատատ գրչով մը գծուած և նկարագրուած:

Փողարեանի Տրամախօսութիւնը ինչ կ'արժէ ուրեմն իբր գաւառական գրականութեան նմոյչ,—ահա՛ այս խնդիրը կ'ուզենք վերլուծել՝ ինչ ինչ դիտողութիւններով:

Իւրքի մը Ցառաջաբանը միեւնոյն գիրքին մէկ խտացումն է ընդհանրապէս, և այդպիսի Ցառաջաբանի մը մէջ կը պատմէ մեզ Պ. Փողարեան իր Տրամախօսութեան ծագման պարագաները: Հետեւենք իրեն. — «Սոյն տրամախօսութիւն» որ 1901 թուականին Էրզինկեանի Բրիտինեան վարժարանի կիրակնօրեայ լսարանին համար պատրաստուած և պարբերաբար ներկայացուած է, բազմաթիւ բարեկամներու թախանձանքներէն յորդորուած՝ հրատարակութեան կուտանք:

«Ցառաջաբանիս չունինք երբեք իրր լաւագոյն գործ մը՝ զոյն գրական հրապարակին մատուցանելու, այլ իրր չատ համեստ պատահիկ մը՝ արչէն հասարակութեան համար գրուած՝ անոր անունին կը նուիրենք, այն քաղցր հաւատքով թէ իւրական կեանքի մէջ կրնայ նա դոյզն չափով իր օգուտն ընծայել:

«Մոլութիւնը՝ որու չուրջ կը դառնան սոյն աչխատասիրութեան բոլոր տուները, այնքան լայն ծաւալ գտած և այնքան ազետաբերն ներգործած է մարդկային ճակատագրին վրայ, որ կ'արժէ զոհել անոր՝ չէ՛ թէ այլոն ճղճիմ էջեր, այլ ամբողջ սուտարաթիւ հարուստ գործեր ու հատորներ և անոնց միջոցաւ կատարել անոր ճշմարիտ ախտաձնութիւնը իր բոլոր տուտ երանգներուն և չարաչուք հետեւութիւններուն մէջ:

«Գալով գրութեան ոճին և ձեւին, նիւթը գերազանցապէս հանրամատչելի ըլլալով, այսինքն ժողովրդային կեանքէն քաղուած, և հանրութեան օգտին համար միայն գրուած ըլլալով, հարկ էր որ հոն լեզուի և ոճի ամէն պարզութիւն տիրէր: Այս տեսակէտով հեղինակին փափաքն էր նոյն իսկ բոլորովին ռամկական ոճով ներկայացնել գործը, եթէ ախոյն գիտական, քնախօսական ու առողջաբանական կարգ մը կարեւոր օրէնքներու և կանոններու անհրաժեշտ բացատրութիւնները չըռնադատէին զինք յանկարծ իր այս բաղձանքէն փոքր ինչ չեղելու և ընտրելու միջին ուղի մը, որ էր գործածել ձիշդ երզինկցի նորահաս զարգացեալ երիտասարդութեան ոճն ու լեզուն:

«Հեղինակին միակ նպատակէրը օգտակարը միայն լինելով, չանացած է ուղղակի անոր դիմելու, առանց ամենևին չանգրիը ըլլալու ոճի և արուեստի ներբերութիւններով գրական ճաչակներու գոհացում տալու հարկին: Ետին խոյս տուած է մանաւանդ անճոռ բառակերտութիւններէ, բառերու մնամէջ կուսակցութիւններէ, փջջոցուոյց բացատրութիւններէ և անխմաստ խրթնաբանութիւններէ, որոնք այսօր մեր զարավերջիկ ցուցամոլ գրականութեան միակ բնաղրոչը կազմած՝ յաքսճան յորդառատ ղեղծումներով կուգան մեր գրական հրապարակը ողողելու...

«Թէ ներկայ ձեռնարկով՝ հեղինակը որքան յաղողած է իր առաջադրած նպատակին մէջ, այդ կէտը հասարակութեան ներդոտիմ դատողութեան կը թողու»:

Բայց այսչափով չբաւականանար Տրամախօսուբեան Հեղինակը, այլ «կը բաղձայ որ իր ներկայ գործը իբր տրամախօսութիւն՝ ոչ միայն կիրակնօրեայ հանրային գումարումներու, խօսարուներու և լսարաններու հաճելի և օգտակար ժամանցը կազմէ», այլ նաեւ կը բաղձայ որ ան «իբր դասագիրք» գանուի ուսանողին և ուսուցչին ձեռքը, «իբր fառոզաիհsr» քարոզիչներուն ձեռքը, իբր «վերին ասիճանով գրգիռ» լրագրական հրապարակի համար, վերջապէս «իբր ընթերցաran գանուի ամէն անհատի մտքին մօտ»:

Պ. Փողարեան թէեւ իր Ցառաջաբանին առաջին տողերուն մէջ յայտարարեց թէ երբեք յատկութիւն չունի, իբր լաւագոյն գործ մը՝ իր Տրամախօսութիւնը գրական հրապարակին մատուցանելու, բայց իր վերջաբանին մէջ միտիմի թէ յատկութեան չեչտով մը կը յայտարարէ, թէ ինքը կը բաղձայ այս «համեստ պատահիկը» տեսնել դասատուներուն և ուսանողներուն ձեռքը իբր դասագիրք... անչուչտ, քանի որ ընտիր, մանաւանդ ժամանակ դասագիրքեր կը պակսին մեր դպրոցներուն մէջ. իբր fառոզաtեsr քաղցրիչներուն ձեռքը... որովհետեւ ամէն բան կայ այս «համեստ պատահիկին» մէջ, և քարոզիչներէն չատեր նիւթ չեն դներ քարոզելու. և գինեմոլութիւնը, աչխարհի պէս տեսական նիւթ մը, մանաւանդ տեսակէտ ըլլալու կոչուած է այսպիսի տրամախօսութեան մը մէջ. իբր վերին ասիճանով գրգիռ լրագրական հրապարակի վթայ... իբր թէ մեր մամուլը երբեք բան մը գրած չըլլար այս մասին, մանաւանդ Թաւչանճեան մրցանակը չահելու համար. իբր ընթերցաran... օ՜հ, ամէն անհատ մտքին մօտ: Ա՛լ պէտք չէ ուրիչ բան մը բարերուն վրայ կամ տակը. Տրամախօսութիւնը Թէլերսի պիտի ըլլայ՝ ամէն կերպով և ամէն կերպ օգուտներ հայթայթելու համար: Բայց՝ եթէ չատ զուարճալի չէք գտներ, ես կը բաղձայի՝ որ այս գիրքին մէկ մէկ օրինակ գինովներու և արբշիռներու մտուան բարձրան տակ դնէին գադաղին մէջ և միասին թաղէին: Որովհետեւ, օրչափ գիտեմ, ոչ մէկ հեղինակ կը յաւակնի, ո՛չ, ոչ, կը բաղձայ՝ որ իր ոչ թէ ո և է «համեստ պատահիկը», այլ նոյն իսկ իր ասկէփորիկ գործերը ծառայեին ամէն բանի, լրացնելին ամէն պէտք գպրոցի մէջ, եկեղեցիի մէջ, լրագրութեան մէջ, ինչպէս նաեւ տուն-

վրայ կը յարմարի, ըստ իս, կատակերգական ձեւով: Եւ կատակերգութեան համար փողարեան կրնար ուսումնասիրել Մոլիէռի գործերը կամ գէթ Պարոնեանի Մեծապատիւ մուտացկաններ՝ տեսնելու համար թէ ի՛նչ չափով կարելի է ընդլայնել այսպիսի նիւթ մը: Փողարեան ինը Աբարուանցներով և բազմաթիւ Տեսարաններով աւելորդ և տաղտկալի ընդլայնումներ ըրած է՝ գինեմոլութիւնը ներկայացնելու համար, և խճողած է Տեսարանները բազմաթիւ դերասաններով: Իսկ դերասանութեան բերանը դրած երկար երկար խօսքեր, մնձախօսութիւններ. բնական և իրական ըլլալու համար պէտք է չատ բան կրճատուէին իրենց գրուած ձեւերէն:

Ընկերաբանական, իմաստասիրական մտածութիւններ, վարդապետական (կրօնական) տեսութիւններ, նոյն իսկ չարմար ու անչարմար կոչումներ կամ վկայութիւններ Ս. Գիրքէն, իբր թէ բանական ջ

ՊՈՒՐՋԻԿ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ԹԵՐԹ

Տարի Ա. Թիվ 5

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆԸ

Ս. ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱԹՈՌ

Ս. Հայրապետական Աթոռը հիմնուած է Ք. Ե. 4-րդ դարուն, Լուսաւորչի կողմէ, Վաղարշապատ քաղաքին մէջ։ Ան ունի Ս. Էջմիածնի վանքը, Ս. Գայանէ, Ս. Հռիփսիմէ, Ս. Շողակաթ եկեղեցիները, Ս. Գէորգ մատուռը, Ս. Գրիգորի խորանը Գեղարդի վանքին մէջ, Ս. Գրիգորի մատուռը Խոր Վիրապի վանքին մէջ, Ս. Գրիգորի մատուռը Ս. Կարապետ Ամենայն Հայոց վանքին մէջ, Ս. Գրիգորի մատուռը Ս. Սարգիս Զօրավարի վանքին մէջ, Ս. Գրիգորի մատուռը Ս. Գրիգոր Լուսաւորչ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՐՑԸ ԵՒ ՀԱՅ ԴԱՏԸ

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՄԱԿԻՆԼԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

Գին 5 ղրուշ

Խմբագիր՝ Ս. ԳԱԲԱԼԵԱՆ

Հրատարակչատուն Ա. Թ. Ղազարեան, Պոլիս, Գալաթիա, Վոյվոտա փող. թիւ 47

Ամսագրիս գները եւ ընդհանուր գործերու համար դիմել հրատարակչատան հասցէին։

Մեր գործակալները եւ թղթակիցները կը խնդրենք իրենց հաշիւները մեզի ներկայացնել մինչեւ 1-ին Յունուար։

Ձեռագիր. — Խմբագրէն չի մերժուիր եւ անոր չի վերադարձուիր։

Գրութիւնները կը վճարուին 2.20ին տողը։

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՆԱԽԱԳԱՀ ՄԱԿԻՆԼԻ ՀՐԱՄԱՆՈՎ

Նիկոլաս, 8/21 Մարտ 1901

Ծանօթ. — Խմբագրէն ջերմագին մեկնած ենք։

Ամերիկայի նախագահ Մաքինլի, որ Մարտ 4ին նորէն ընտրուեցաւ, ամենէն ազնիւ եւ ամենէն սիրելի նախագահներէն մէկն է։ Ան ծնած է Նիլս քաղաքին մէջ, Օհայոյի նահանգին մէջ, 1843 Յունուար 29ին։ Ան ունի ութսունհինգ տարեկան մայր մը, որ կ՚ապրի Կանթըն քաղաքին մէջ։ Ան ունի նաեւ կին մը եւ երկու դուստր։ Ան ծնած է աղքատ ընտանիքի մը մէջ եւ ինքնաշխատութեամբ ուսում ստացած է։ Ան ուսանած է Ալլեղհընի քոլէճին մէջ, ուր 1865ին ստացած է իրաւաբանի վկայական մը։ Ան ամուսնացած է 1871ին։ Ան ծառայած է Միացեալ Նահանգներու բանակին մէջ, ուր 1865ին ելած է կամաւոր զինուոր մը։ Ան ծառայած է Ներքին Պատերազմ

ՕՍՄ. ԱՍՏԱՂ. ՓԱՌԱՏՈՒՆ

ԴՈՒՇԿԱՅԻՆ ՀԱՄԱՇԽԱՐՀԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ՀԻՄՆԱԿԱՆ ԿԱՊԻՏԱԼ 4,500,000 ՈՍԿԻ ՌՈՒԲԼԻ

ՀԱՄԱՐՈՒԱԾ 1881Ի ՀԱՄԱՐՈՒԹԻՒՆ ՈՐՏԵՂ ԱՆՑՆԱԿԱՆ ԵՒ ՀՐԴԵՀԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՐՔՆԵՐ ԿԱՏԱՐՈՒՄ Է

Ընկերութեան վերոյիշեալ գործարքները կը կատարուին Ռուսիոյ ամենամեծ եւ ամենահարուստ բանկիրական տան՝

ՀԱՄԱՐ ՏՊԱՐԱՆԻ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈԽԱՆԱԿԱՏՈՒՆ

ՍՈՒՄԱ ԱՄԵՆԱՅՆ ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՀԱՇՎԱՐԿՈՎ

ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՓՈԽԱՆԱԿԱՏՈՒՆ